

Proves d'accés a la universitat

Arts escèniques

Sèrie 5

Qualificació		TR	
Exercici 1			
Exercici 2			
Exercici 3			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

La prova consta de tres exercicis. Escolliu UNA de les dues opcions (A o B) dels exercicis 1 i 2 (no cal que trieu la mateixa opció a cada exercici). L'exercici 3 és comú per a tothom.

Exercici 1

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

Creeu una escena breu (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) a partir de les indicacions següents:

- tema: el conflicte generacional;
- personatges: una família excursionista formada per un avi, un pare i un net (del gènere que vulgueu, en cada cas);
- espai: el cim d'una muntanya;
- temps: actual;
- diàleg: en tensió continguda.

El text ha de contenir com a mínim DUES didascàlies de moviment i UNA de temps, i hi ha d'haver almenys QUATRE acotacions.

OPCIÓ B

Elaboreu una proposta de posada en escena (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) del fragment d'obra transcrit a continuació. Tingueu en compte els aspectes següents:

- els elements principals de la materialització escènica en relació amb el discurs teatral (diàleg, didascàlies i acotacions);
- els personatges i les coordenades de temps i espai;
- la concreció d'altres aspectes de l'escenificació que considereu pertinents.

CARLES: Bon dia. Avui parlarem de l'actitud i la mirada.

LAIA: La mirada... Quina mirada? Això no està en el temari.

CARLES: Ara mateix acaba de formar-ne part.

MARC: I anirà per a examen?

CARLES: Escolteu i deixeu-vos portar. La resta no té importància. L'actitud. Pregunteu a Clara i us dirà que sense una actitud exigent i constant no hi ha cap bon músic. O Rubén. Pregunteu-li a Rubén. Ell vol ser esportista i sap que tampoc ho aconseguirà sense exigència i sacrificis. Ells són dos exemples de bona actitud. I la bona actitud és art i salut; bellesa, constància, força de voluntat i ambició per aconseguir uns objectius. Mireu els dits de Clara, ella tan delicada, té els dits plens de durícies de tocar el violoncel. Quant a la mirada... Poseu-vos en peu. Sí, alceu-vos. (*Els alumnes, estranyats, ho fan a la seva manera.*) Mireu la classe. Què hi veieu?

LAIA: I què vols que hi veiem, el de sempre?

CLARA: Avui portes un vestit molt elegant.

MARC: Que vas a alguna boda després de classe?

LAIA: Això, sí; estàs molt guapo. Més que de costum.

CARLES: I no hi veieu res més?

ESTHER: Que el personal de neteja s'ha deixat els materials en aquell racó.

CARLES: No se'ls han deixat; els he demanat jo perquè no podem fer classe en aquestes condicions.

MARC: Quines condicions?

CARLES: Papers per terra, taules brutes plenes de dibuixos, ratlles, acudits...

[...]

LAIA: Això no és cosa nostra.

CARLES: Qui ho ha embrutat? Qui ha deixat la classe feta un estable? Vosaltres. Doncs vosaltres ho heu de netejar. Vinga, comencem.

(ESTHER agafa una granera i la resta de companys comencen a recollir papers, netejar les taules, etc. Mentre els alumnes fan neteja, CARLES torna a adreçar-se al públic per acabar la seua presentació.)

CARLES: Em dic Carles Bosch i soc professor d'història a un dels IES més grans de la ciutat. Soc professor per vocació: m'estime l'ensenyament i el contacte amb els joves que conformaran el futur.

Manuel MOLINS. *El Moviment. A: Teatre complet, 2.*

València: Institució Alfons el Magnànim - Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació, 2020, p. 931 i 932

Exercici 2

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

A partir del visionament que heu fet de l'obra *Alba (o el jardí de les delícies)*, de Marc Artigau, dirigida per Raimon Molins (TNC, 2018), identifiqueu i argumenteu a quina art escènica pertany, analitzeu les característiques principals del muntatge (concepció general, temàtica, interpretació, escenografia, música, efectes sonors, etc.) i feu-ne una valoració crítica de conjunt (punts forts i punts febles). El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

OPCIÓ B

Comenteu el fragment de la crítica de l'espectacle reproduït a continuació tenint en compte les indicacions següents:

- Identifiqueu les idees principals de la crítica.
- Enumereu i definiu els conceptes més rellevants que s'hi formulen.
- Relacioneu les idees de la crítica amb la vostra experiència pràctica a l'aula i com a espectador/a.

El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

Quan els crancs portin talons, de Laura Tajada i Escarlata Circus. Mercat de les Flors, 2019.

Fotografia: Gina Aspa.

No hi ha res millor que un espectacle que t'agafi per sorpresa. Hi vas per una recomanació i, com que te'n refies, no mires res i t'asseus còmodament a la butaca. Vas per entrar i els artistes et diuen que surtis. I a fora, ella —la Bet Miralta— et demana si t'agrada volar. I et trobes, amb un parell més d'espectadors, agafant-li una vora de la capa, passeig amunt i passeig avall, i penses que alguna en passarà. I la possibilitat que en passi alguna ja et fa entrar a la sala i a l'espectacle d'una altra manera, amb l'expectativa del que no saps i de l'inesperat: han premut una tecla juganera —infantil, es diria, si no fos perquè no té edat— i la tecla es torna a activar quan demanen al públic que fabriquï avions de paper amb un paperet que s'ha donat a l'entrada; o quan li fa calcular el pes

d'una maça o li demana una moneda de dos euros. Quant val, la moneda de dos euros? O qui soc, jo? El d'ara o el d'aquesta fotografia de fa trenta anys?

A l'escenari, Bet Miralta i Jordi Aspa —la companyia Escarlata Circus— desenrotllen trenta anys de dedicació al circ, de números, accions, jocs i sorpreses. Trenta anys de viatge plegats des que es van conèixer a París. Diuen que quan eren joves volien canviar el món i que després el món els ha canviat a ells. La ironia fina i belluguet com un follet, l'autoparòdia entranyable i alhora profunda ja no s'aturaran.

Quan els crancs portin talons, que és com es diu l'espectacle, estrenat el 2019, ensenya els impactes del pas del temps d'una manera que ressona molt més enllà dels artistes d'aquest circ, l'Àngel i la Bárbara. Està carregat de moments emocionants, divertits i lírics, amb estones que no amaguen la cruesa nua del pes dels anys. S'hi mostren vídeos d'actuacions antigues de Miralta i Aspa; ells hi juguen, s'hi barregen i refan aquelles accions que ara limita l'edat. I despleguen tot de números i trucs de circ girats com un mitjó, com si t'ensenyessin la clau del joc, encara que ja no sigui temps de fer grans exhibicions equilibristes, precises i espectaculars. El joc és un altre. És tendre i savi perquè ve de l'experiència pastada. Allò intransferible, allò que, si ho toques, ho entens sense que t'ho expliquin. És com si, a la menuda, desconstruint els trucs i números del circ, ensenyant-te'n miques, t'expliquessin, també, la màgia que han dominat durant trenta anys. I et traduïssin què vol dir fer-se gran i covar cruiximents i cabells blancs. I alhora, t'ho deixen clar: el joc mai s'acaba i mai deixem de jugar amb acrobàcies, ganivets i fuets, estirabots i lucideses *clowns*.

Escarlata Circus juga amb els vídeos i les accions que generen altres accions i converses possibles. Juguen amb una gran quantitat d'objectes als quals donen una nova vida: flocs de cabells que agafen formes sobre un timbal, crispetes dins d'una paella que es converteixen en un número d'acrobàcia, llums que parlen entre elles i un parament elèctric que emet tota classe de sons i de somnis. Ens fan mirar d'una altra manera el cos atonyinat pel temps i tot d'objectes que creïem inanimats. També ens fan canviar la mirada sobre la sorpresa i el joc: còmodament asseguts a les butaques, sense adonar-nos-en, ens han posat cap per avall perquè descobrim sorpreses no sabudes als cossos, als gestos i als objectes i al *no ho sé* perplex del pas del temps. Ens han sacsejat la mirada fins al punt que gairebé diries que sí, que allà lluny ja els comences a veure, els crancs abillats amb talons. Costa de dir si s'acosten o s'allunyen.

Després llegiràs que d'això n'han dit «acció performativa circense». Maneres d'apropar-se a definir una poètica molt especial, entranyable i profunda, capaç de tocar i d'anar al cor de les rialles i pors existencials, al cor de la clarividència de vida. Fan riure, fan embadalir i fan pensar, sense solemnitats i pedestals, com si no ho fessin. Però ho fan.

Anna BALLBONA. «Poètica del pas del temps».
El Temps (22 febrer 2022)

Exercici 3

[2 punts: 0,5 punts per definició]

Definiu breument (de dues a cinc línies) QUATRE dels sis termes següents.

a) Conflicte:

b) Dramatúrgia:

c) Expressió corporal:

d) Muntatge:

e) Repertori:

f) Teló:

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans